

11te Capitel, der findes udtrykkelig dette „m. m.“; der er nu som sagt opnaaet Plads til en ny Paragraph, ved at foreslaae sammenbraget §§ 95 og 96. Den nye § 95 vil altsaa optage de to nuværende §§ 95 og 96, kun med Indordning af Rigsforstanderen. Det vil erindres, at § 95 lyder saaledes: „Den, som antaster nogen af de lovgivende Forsamlings Sikkerhed eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, ansees, forsaavidt Forbrydelsen ikke gaaer ind under § 85, med Strafarbejde eller Statsfængsel.“, og § 96 lyder saaledes: „Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Statsraadet, naar dette ifølge Grundloven fører Regjeringen, Rigsretten eller Høiesteret.“ Den nye § 95 samler disse tvende Paragrapher, idet den tillige optager Rigsforstanderen og Rigsforstanderskabet. Den nye § 96, som Regjeringen foreslaaer, er foreslaaet affattet paa følgende Maade: „Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder et Medlem af Rigsforstanderskabet eller af de lovgivende Forsamlinger under Udførelse af det ham som saadant paahvilende Hverv eller paa Grund af den Maade, hvorpaa han har udført det, ansees, forsaavidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører høiere Straf, med Strafarbejde indtil 6 Aar, eller under formildende Omstændigheder med Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.“ Det er denne Bestemmelse, som Regjeringen har troet at kunne foreslaae i Overensstemmelse med Lovens Aand. Den har, som det vil sees, meent, at der var naturlig Opfordring til ved denne Leilighed at foreslaae en Bestemmelse med Hensyn til Rigsforstanderinstitutionen; thi skøndt Loven om Rigsforstanderskabet eller Rigsforstanderen endnu ikke er endelig vedtagen, ligger dog dette Spørgsmaal saa nær, at denne Leilighed formeentlig ikke burde forsvømmes til i dette Lovforslag at faae givet en udtrykkelig Forkrift om det Værn, der tilkommer en Rigsforstander eller et Medlem af Rigsforstanderskabet. Det vil maaffee erindres, at der i Trykkesfrihedsloven af 1851 fandtes en Bestemmelse om Rigsforstanderen; men denne

salbt siden bort paa Grund af den Forandring, som Grundloven af 1849 var undergaaet ved Fællesforfatningen af 1855. Nu er der imidlertid vistnok god Grund til særlig at tage Hensyn til Rigsforstanderen. Jeg tvivler ikke paa, at ærede Medlemmer, som have tænkt over den Plads, hvorpaa en Bestemmelse som den her omhandlede passende kunde optages, have høvt deres Opmærksomhed henvendt enten paa dette eller paa det følgende 12te Capitel, hvor der handles om Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og Orden. Naar det er foreslaaet at knytte den nye Bestemmelse til det 11te Capitel, saa er dette skeet paa Grund af det Moment af Uansvarlighed, som er eiendommeligt for Rigsdagsmandens Virksomhed, medens han udøver sit Hverv som saadan. Det er paa Grund af dette særegne Uansvarligheds-Moment, som ogsaa har faaet sit Udtryk i den særegne Frihed, der efter Grundloven tilkommer Rigsdagsmanden, at man har anseet det rigtigere at foreslaae Forandringen ved 11te Capitel end ved 12te Capitel, hvor der fortrinsviis er Spørgsmaal om Forbrydelser mod offentlige Myndigheder og Embedsmænd, for hvem det Charakteristiske jo netop er, at de ere ansvarlige.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdeelte.

Forinden jeg gaaer over til den næste Sag paa Dagsordenen, vil jeg, da jeg nærer Tvivl om, hvorvidt der er et til at fatte Beslutning tilstrækkeligt Antal Medlemmer tilstede, og det maaffee vilde være mindre hensigtsmæssigt at paabegynde en Forhandling, naar ikke Beslutninger kunde følge umiddelbart derefter, lade foretage Navneopraab.

Af det derpaa foretagne Navneopraab fremgik det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, at der var 55 Medlemmer tilstede.

Tilstede.

Jeusen, G.; Klein; Koch; Kofod; Kruse; Larsen, L.; Larsen, L. G.; Leth; Madsen;